

bedømt ganske anderledes, naar han nu, som det lader til, ønsker denne Sag optagen til gjentagen Undersøgelse, hvis Resultater man ikke kan vide. Jeg vilde have gjort, hvad jeg kunde gjøre, jeg vilde have bidraget, hvad der stod i min Magt, for at han skulde være bleven bedømt saa lempelig som muligt til næste Aar, idet jeg erkjender, at han har været underkastet en pinlig og ikke fortjent Skjærsild, kan jeg gjerne sige, som jeg tror det ærede Udvalg i sin noget utidige Sver har været Skyld i. Jeg er forberedt paa, at den ærede Ordfører vil give mig Skylden, men jeg vil blot pege paa det Tidspunkt, hvor den Maade at forhandle Sagen paa, som senere er bleven fulgt, blev indført, og det var dengang, man ved en ekstraordinær Fremgangsmaade kom med en foreløbig Betænkning, hvis Maal væsentligt skulde være det, at Udvalget var fuldstændig berettiget til at forlange alle Dokumenter i denne Sag udleverede osv. Det vil maafee erindres af dem, som vare tilstede ved 2den Behandling, at jeg bestemt har paastaet og gjør det endnu, at jeg, samtidig med at jeg sagde til den ærede Ordfører, at jeg havde underskrevet et Brev, tilføiede: Hvis De vil have selve Dokumenterne, skulle de blive eftersendte. Der var ligesaa lidt Anledning til at rejse dette konstitutionelle Spørgsmaal, som der har været Anledning til at tage Sagen paa den Maade, som senere sket er. Vi komme jo, efter hvad jeg tænker mig, ikke videre i denne Sag. Jeg tør ikke sluffe mig i den Forventning, at det ærede Things Majoritet ikke skulde ville følge Udvalgets enstemmige Indstilling, og jeg skal som Følge deraf ikke gjøre mig saa overordentlig Umage for at indvirke paa Udvalget, og navnlig skal jeg følge den ærede Ordførers Exempel i ikke at gaa ind paa alle de Spørgsmaal, som han har opkastet og som han har besvaret saa vidtløftig i Erklæringen — det optager 16 Spalter. Jeg tilstaar, at, da jeg saae dem, var det mig ikke klart, hvad de kunde indeholde, og efter at have læst dem igjennem, maa jeg tilstaa, at Indholdet ikke var overordentlig stort; det er væsentlig Gjentagelse af, hvad der tidligere er sagt og fremført, forøget med nogle hyderligere Spørgsmaal, som ikke have nogen synderlig Betydning. Naar vi komme til det, den ærede Ordfører først omtalte, det, at Cirkulæret ikke indeholder Betingelser, ikke fordrer Betingelser, men fordrer Oplysninger, da er det jo fuldkommen rigtigt. Jeg har aldrig tænkt mig nogeninde, at det Cirkulære skulde være Lov, eller at man lovgav paa den Maade. Jeg har ligefrem mod sagt det. Men den ærede Ordfører har fundet en vis Tilfreds-

hed i at stille dette Stræmmebillede frem. Nei, hvad der fordrer, staar i en langt tidligere Tids Betænkning over Sagen, hvor man har udtalt og samlet paa eet Sted de Betingelser, som fordreres af begge Thing, for at en Fremmed kunde faae Indfødsret, og paa Begjæring af selve Thingene har Ministeriet derefter udgivet Cirkulæret, som nævner, hvad der skal oplyses; det fremætter kun de Betingelser, der staa i den Overenskomst, som dengang blev indgaaet mellem de to Thing gjennem deres Betænkninger, en Overenskomst, som vel ikke er Lov, men som der dog er Forventning om, at man vil følge, saa længe den ikke er tagen tilbage; men jeg skal tillade med den høitærede Formands Tilladelse — jeg veed ikke, om jeg har gjort det tidligere, men jeg hører ialtfald, det er nødvendigt at gjøre det igjen — at oplæse et Par Ord af Rigsdagstidenden, hvor det staaar angivet, hvad der forlanges med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvilken Bestaffenhed Byraadets Erklæring skal have, og dens Indflydelse. Paa det paagjældende Sted — det staaar i Tillæg B. for 1866—67 Sp. 16 — hedder det: "Den Paagjældende skal have vedkommende Kommunalbestyrelses, om end almindeligt udtrykte, saa dog positive Anbefaling." Det er gjentaget igjen i den Betænkning, som findes i Tillæg B. for 1867—68, og som lyder saaledes: "at der i intet Tilfælde — saafremt ikke Ansøgeren som Militær staaar udenfor en egentlig Kommunalforbindelse — bør savnes vedkommende Kommunalbestyrelses, om end almindelig udtrykte, saa dog positive Anbefaling; nu bestaar den i Motiverne paaberaabte Anbefaling undertiden i den blotte Erklæring, at Intet vides at være til Hinder for det Ansøgte;" og hertil slutter Udvalget sig i denne Sag. Det er altsaa her fastslaaet, at en Betingelse for, at en Mand kan blive optaget paa Lovforslaget om Indfødsret, er den, at han har vedkommende Kommunalbestyrelses, om end almindelig udtrykte, saa dog positive Anbefaling for, at han bør nyde Indfødsret. Det er dette, jeg har sagt, og det fastholder jeg. Folkethinget kan naturligvis fravige en Regel, som den selv har givet, men, hvis det vil følge den Regel, som det selv i Overensstemmelse med Landstthinget har fastsat, saa kan det ikke gjøre det, som den ærede Ordfører nu tilraader Folkethinget at gjøre, og saa staaer det ikke frit overfor det Spørgsmaal, om denne Anbefaling har været tilstrækkelig eller ikke. Jeg kan selvfølgelig ikke i dette Dieblif overbevise den ærede Ordfører om, at hans Fortolkning af, hvad der er Majoritet